

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annoucen, g. d. enz. moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
 " " " " 8 fr. buiten " "
 Een blad afzonderlyk 20 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel 15 "
 De reklamen " " " " " " " " 25 "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duydelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeeltiger conditiën.

TONGEREN, DEN 16 JANUARY.

De toestand.

De kiezingen van Brugge, welke het ministerie hebben overhoop geworpen en getoond aen welke zyde in juny laetsleden zich de omkooopers bevonden, hebben eene dubbele krisis doen ontstaan; krisis in het kabinet en zenuwkrisis by de ministers. In de gouvernementsbureelen, in de Kamer, op de straet, aenziet men den toestand als onhoudbaar voor het ministerie. De meerderheid door de katholieken te Brugge bekomen, in de liberael bolwerk door den aerts vader der doctrinaires, M. Devaux, opgetimmerd, is zoo verpletend dat, naer het algemeen oordeel, het ministerie geen oogeblik zou mogen vertoeven om met pak en zak uit de paleizen der Wetstraet te verhuizen.

En nogtans, de heeren ministers in hunne verwaendheid in de hoop van eenig redmiddel dat zich niet aanbiedt, houden zich aen hunne portefeuilen vastgeklampt, zy kunnen aen hunne veroordeeling door het openbaar geweten, waertoe zy eenen oproep hadden gedaan, niet gelooven; zy aarzelen nog om aen anderen het bestuur van 's lands zaken over te laten.

Wat er ook van zy, het ministerie moet vallen. Zelfs zou eene ontbinding der Kamer, op dit oogeblik van ontwaking des openbaren geestes, het niet kunnen reddend. Nieuwe kiezingen zouden onvermydelyk eene aenzienlyke katholieke meerderheid naer het Parlement zenden.

Zoo de Koning nogmaels aen de overwinnaers van 1857 toeliet de volksvertegenwoordiging te ontbinden, dan zouden wy met regt de zegeprael mogen verhoppen te Gent, te Nyvel, te Soignies, te Marche, te Aeth, te Thuin, te Charleroi, en elders nog, waer de valsche liberale party slechts de meerderheid bekomt door den dwang der openbare ambtenaers, altoos op jagt naer eene verhooging van jaerwedden en ministerieele gunsten. In tegenwoordigheid van den afkeer die zich duydelyker en duydelyker vertoont, zouden deze jagtmakers zich voorzigtigheidshalve moeten onthouden en dan zyn wy van den uitslag verzekerd. Ook te Doornik zouden de katholieken op den val van MM. Rogier en Bara, om de zelfde redenen mogen rekenen.

Wat betreft MM. A. Vandenpeereboom, te Yperen, Cumont te Aelst en de Benesse te Tongeren, hun lot is in de handen der oppositie, die hen noodzakelyker wyze

moet verstooten omdat zy al hare krachten behoeft te verzamelen en het onmogelyk is op hen te rekenen.

Wy denken niet te overdryven met de katholieke meerderheid, welke uit eene algemeene kiezing zou voortspruiten, op 20 stemmen te rekenen.

Het ministerie nu verhuist zynde, want daertoe moet het zich toch besluiten, hoe zal men het vervangen?

Op dit punt schynen de gevoelens zeer bedield. De eene zouden eene ontbinding der Kamers willen onder een onpartydig ministerie, dat niet gemakkelek om vinden is. Anderen zouden den voorkeur geven aen een kabinet gekozen buiten de Kamers, om het wettelyk tydstip der kiezingen van 1865 te beryken. Maer zulk een ministerie schynt ons onmogelyk, vermits het niet zou mogen rekenen op den steun der liberale meerderheid der tegenwoordige Kamer, vermits die meerderheid, hoe klein ook, toch nog bestaat. Anderen, eindelyk, zouden een ministerie wenschen, gekozen in de oppositie en dat eenen oproep tot het land doen zou.

Behalve de afreding van het tegenwoordig kabinet is het moeylyk te voorzien wat er zal gebeuren. Het is eventwel onbetwistbaar dat byaldien de oppositie een ministerie moet leveren, deszelfs mannen onder de bekwaemste en krachtadigste moeten gekozen worden. Zoo werden voor het ministerie van oorlog de namen van MM. Greindl en Capiaumont voornitgezet, en die van M. Notomb voor het departement der justicie.

Wat er van zy, en ofschoon eene nieuwe doctrinaire muiterij niet waerschyndlyk is zou zy gansch onschadelyk zyn met dergelyke mannen aen het hoofd der zaken.

Wat ons betreft, wy verhoppen dat de oppositie met onvermoeibaren iever en onbeschroomd den zoo gelukkig begonnen veldtocht zal voortzetten, en dat zy weerdiglyk de nieuwe plaats zal bekleeden waertoe het land haer uitnoodigt.

Tegen het zedelyk en stoffelyk geweld, zal hy volks- en vryheidsminnende wersonwerpen voorstellen, en die spoedig en moedig in wetten verkeerren. Het voorbeeld van 1857 en de zwakheid van sommigen zyn nog te versch in het geheugen geprint opdat men niet begrype, dat men of wel moet ophouden van oppositie te maken, of wel zonder omzien vooruittrekken en door vryzinnige maetregelen aen het volk tonen langs welken kant zich zyne vrienden bevinden. Op die voorwaerde zal de zegeprael der oppositie stand houden en voor het land goede vruchten opleveren.

De *Moniteur* kondigt aen dat de ministers hun ontslag aen den koning gegeven hebben.

Het *Journal de Bruxelles* kondigt aen dat men reeds eenige namen van toekomstige ministers opgeeft onder andere die van MM. Dubois-Thorn, de Brouckere en Pirmez, doch blyft geen borg voor de nauwkeurigheid hier opgaven.

Men kan zeggen wat men wil: M. de graef Max de Benesse heeft ons eenen dienstdienst gedaen met de kiezing van Brugge van den 9 juny te doen vernietigen. Den 9 juny waren er te Brugge twee liberalen en eenen enkelen katholyk gekozen. Dat was niet genoeg voor den liberalen winkel. De kiezers van Brugge hebben op nieuw moeten kiezen en dit maal worden er drie katholyken met eene meerderheid van meer dan honderd stemmen gekozen. Hadden de slaven van het liberalismus dien uitslag kunnen voorzien zy zouden zich wat bedacht hebben alvorens zonder rym of rede uit enkele partydrift de kiezing van den 9 juny te vernietigen.

De uitslag der kiezing van verleden dingsdag geeft de echte gedachte van het land te kennen. Het land toont zich vermoed van een ministerie dat voor enkel doel schynt te hebben den katholyken godsdienst onder onze bevolking uit te roeijen. De kwestie der kerkhoven, der katholyke beursen-stichtingen, der kerkfabryken en zoo vele anderen, hebben aen het land getoond dat het tyd was zich te ontdoen van die vryheid en godsdienst-haters die ons te lang onderdrukt hebben.

M. de doktor Delvoie is heelmeeester benoemd van het hospitaal van Tongeren.

Op den paerdenmarkt die verleden donderdag te Tongeren heeft plaats gehad, zyn 595 paerden te koop gesteld geweest.

Gedurende het jaer 1864, zal er eene enkele statie van gouvernements hengsten in de provincie Limburg zyn, te weten te St Truiden, alwaer zich twee hengsten zullen bevinden: *Milton* van zuiver engelsch ras en *Wagram* van half engelsch normandsch ras. De statie overste is M. Foelen.

OTYLIA.

EPISOD UIT DEN OPSTAND VAN POLEN.
 (Vervolgd en einde.)

Er verscheen een spotachtige en uitlagende glimlach op de lippen van Otylia. Z. Exc. zag dit; zyne gramschap vermeerderde en veranderde eerst in woede en daarna in razerny.

— Ja, schreeuwde hy, ik zal u in uw ziel en ligchaem treffen, in uwe eer en in uw vleesch! Ik zal u onteeren en tot den rang der eerlooze meisjes vernederen. Ik zal u aen myne kozakken overleveren, ik zal u door myne beulen doen slaen en verscheuren. Ik zal u naer de mynen van Izkostyk zenden om er te verrotten; ja, indien uwe hardnekkigheid in den opstand er my toe dwingt, dan zal ik u allen, ja allen verdolgen! Wanneer ik met de poolsche vrouwen zal geëindigd hebben, dan zullen de dry vierden myner taek vervuld zyn. Alsdan zullen wy uwe kasteelen vernielen, uwe hoeven afbranden, uwe kinderen naer de militaire koloniën zenden, gelyk de czaer Nikolaes gedaen heeft. Wy zullen uwe broeders en vrienden naer Siberië of naer de hel zenden, volgens zy het verkiezen! Ah! gy verbeeldt u, dat men my straffeloos trotseert en dat een broos schepsel gelyk gy, sterker is dan ik.

Terwyl hy in den kerker heen en wêr wandelde, gelyk een tyger in zyn hok, volgde Otylia met rustigen blik en zonder een enkel woord te spreken. Z. Exc. generaal M... II, gouverneur van Lithauswen, Wolhynië en Podolië, aide-de-camp en luitenant van den czaer aller Ruslanden, wekte het medelyden van het weerlooze meisje voor hem op.

By die gerustheid was M... II buiten zich zelve van woede; doodbleek en schuimbekkende vloog hy eerder dan hy liep, naer het jonge meisje, hetwelk steeds kalm en beweegloos stond, en rukte haer den zwarten sluijer van het hoofd.

— Gy zult den rouw afleggen, of zoo niet..... schreeuwde hy.

— Nooit! zegde Otylia met vaste stem.

— De roeden! de roeden! huilde M... II, en zinneloos van razerny snelle hy uit den kerker.

— Ik zal u een goeden raad geven, zegde de gevangene-bewaerder; gehoorzaam aen Z. Exc. en alles is gedaen.

— Ik vrees den dood niet, antwoordde Otylia, en zy bleef in het duister rustig staen.

— Julian, dacht zy, zyt gy van my tevreden? Gy zyt voor Polen gestorven, thans is het myne beurt. De hoop van u welhaest weder te zien, vervult my met eene onbeschryfelyke vreugd. Voor eeuwig vereenigd, o wat zullen wy gelukkig zyn! Doch verlaat my niet in het uer der marteling. Help my weerdig te lyden en te sterven!

Alstoen zegde zy vaerwel aen de dierbare wezens, welke zy op het punt was van op de wereld achter te laten, aen haren vader, hare moeder, den kapellaen, hare jeugdige gezellinnen, de oude bedienden van haer huis; zy vergat niemand, zelfs niet haer geliefkoosd peerd, dit dier dat haer den avond voor de inzegening van haer huwelyk voorde, op die laeste wandeling welke zy met Julian, haren verloofde, deed. Daarna wachtte zy rustig den beul af.

De zware stap der soldaten weergalme onder de gewelven en de kolven hunner geweeren veroorzaekten een dof gedruisch by het op den grond vallen voor den kerker.

— Volg ons! zegden zy.

Zy raapte den sluijer op die door Z. Exc. was afgerukt,

en toen zy op nieuw met denzelve het hoofd bedekt had, ging zy met vasten stap in het midden der soldaten.

Men bragt haer naer eene opene binnen plaats, welke door de roodachtige vlammen van eenige toortsen verlicht werd.

— Waer is de beul? vroegde een grysaerd.

— Exc. hy woont aen het andere einde der stad.

— Waer zyn de roeden?

— Hier.

— Welnu! tien roebels voor dengene die deze poolsche vrouw zal slaen, tot dat zy genade vraegt.

Al de bliken werden op Otylia gerigt; deze wachte kalm en glimlagchend de straf af.

In weerwil van het schitterend aanbod Z. Exc. bewoog er zich niemand.

— Dat men den beul hale! zegde M... II.

— En ik dan, zegde de Raskolnik, uit het duister te voorschyn tredende.

— Geeft my de roeden! aen my de poolsche vrouw! aen my de hellen! vervolgde hy.

— Doe uw werk, zegde de ellentige grysaerd aen dien weerdigen helper, en geseit haer, tot dat zy genade vraegt.

— Tot dat zy haer bekeert! riep de oude geloovige.

En het slordige schepsel wierp zich op Otylia gelyk eene tygerkat op hare prooi. In een oogeblik had by haer de handen en voeten gebonden. Hy strekte het jonge meisje op eene steenen bank uit, met het hoofd naer omlaeg.

Daerna met vlamme blikken bragt by zyne vuile handen aen dit vlekkelooze ligchaem. By die aenraking liet Otylia een verschrikkeleken schreeuw.

— Myn God! zegde zy, en zy viel in onmagt.

De verontweerdigde russische soldaten wendden het hoofd om by die heilighending; doch Z. Exc. was over